

Sanatori del Puig d'Olena. Centelles
N.º 1. Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 30 - 111 - 1937.

Estimada Mercè. — sento molt
tristissim que havis estat tu
la que has aguantat la
dolorosa. Era aqueta una llasta
que em pertocava de dret
també per ésser jo el cavaller
— i per tant el culpable — com
per ésser un cavaller el que
t'ha fet el servei. Sincera-
ment, veig que el Dr. Gon-
zalez s'ha equivocat, i
hauria de dir-me a mi
el que t'ha anat a tu.
No t'hi encaparris seguir.

Fet i fet, no hem d'acusar nos
de res ni tan sols de fallar
a la lletra del reglament
car, en aquest, no hi ha
cap article que prohibeixi
expressament les passejades
passa discriaques (1).

Es clar que del reglament,
com de l'evangeli, la lletra
mata, i l'esperit vivifica.

Ara no sé si això és de St
Pau o d'un mestre. Pel cas
és igual.

Dius que no pots rendir-
te d'haver-me sacrificat.

Es possible que siguis tan
ingènua? Es que tens
un concepte tan fals de la

30-11-82

Sanatori del Puig d'Olena, Centelles
N.º 1.-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

Tera simpatia, seducció, etc
etc, per veure que passejés
amb tu es ~~un~~ sacrifici?

Valga'm Déu! Et ten asse-
guro que no hauria estat capaç
de sacrificar-me d'una tal
manera. Un sacrifici ~~de~~
de tant en tant, encara pot
ser seria capaç de fer-lo. Però
cada nit!

I t'oblides que ja pocs dies
vau tenir el xam pell de su-
pimir aquestes passejades,
per que vau tenir la sensació

que era jo que sacrificava la
terra llibertat portsofària,
al men prohibit personal.

Be', no en parlem més i renig
nem-se. Què parem ara, fins
a l'hora de dormir?

M'enviaries els Verborines i
les meditacions (per copiar-les per
mi)? de l'envio això que et
tenia, i això altre, massa
conceptuós pot ser.

A mi's fat

Les nostres rides són com dos rius paral·lels.
Fem el mateix camí sota els mateixos cels.

De la terra ribera a la mara giranta
un aire perfumat que ens besa i ens ondula.
Com al contacte de l'alta
Fem ~~una~~ ^{una} ~~entornament~~ ^{entornament} entre els mares i els aires
fem una l'entornament, destriats i companys.

No podem, junts ni mai, les nostres aigües calmes.
La terra d'entre nos per una veia de valmes.

Però en els meandres plens de quieta para
sentu, en els capallards el semblen unan.

I escolto la terra nostra tremolosa i manija
de la font a la mar, la nostra pàtria antiga.

30-11-37

Ter Maria